

Sygn. akt II K 3/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Wach

Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Głuchowska

w obecności Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2013 roku

sprawy: **J. K.**, ur. (...) w W., syna M. i A. z domu B.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 2 października 2003 roku w sprawie II K 673/01 za czyn ciągle popełniony w okresie od 5 lutego 2001 r. do 2 maja 2001 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności,

II. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w sprawie sygn. akt IX K 2144/00 z dnia 26 lutego 2004 roku za czyn popełniony w dniu 6 stycznia 1997 roku na karę 300 stawek dziennych grzywny po 30 zł każda stawka;

III. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w sprawie sygn. akt VIII K 2032/03 z dnia 18 stycznia 2005 roku za czyn popełniony w dniu 4 czerwca 2003 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka,

IV. Sądu Okręgowego w Siedlcach w sprawie sygn. akt II K 61/11 z dnia 17 lutego 2012 r. za czyny:

- popełniony w dniu 30 czerwca 2003 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności i 80 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka,

- popełniony w okresie od początku lipca 2003 roku do 25 lipca 2003 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka,

- w wyroku tym orzeczono kary łączne 2 lat pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka

o r z e k a

I. rozwiązuje karę łączną orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 17 lutego 2012 roku w sprawie II K 61/11;

II. na mocy art. 85 kk i art. 86§1 i 2 kk orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 2 października 2003 roku w sprawie II K 673/01 i Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 17 lutego 2012 roku w sprawie II K 61/11 jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza karę łączną 4 (cztery) lata pozbawienia wolności;

III. na mocy art. 85 kk i art. 86§1 i 2 kk orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi z dnia 26 lutego 2004 roku w sprawie IX K 2144/00, Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi z dnia 18 stycznia 2005 roku w sprawie VIII K 2032/03 i Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 17 lutego 2012 roku w sprawie II K 61/11 jednostkowe kary grzywny łączy i wymierza karę łączną 400 (czteryście) stawek dziennych grzywny po 30 (trzydzieści) złotych każda stawka;

IV. zwalnia skazanego od kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego przejmując poniesione wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 3/13

UZASADNIENIE

J. K. wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego.

Sąd Okręgowy na podstawie całokształtu materiału dowodowego ustalił, co następuje:

J. K. skazany został prawomocnymi wyrokami:

V. Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 2 października 2003 roku w sprawie II K 673/01 za czyn ciągle popełniony w okresie od 5 lutego 2001 r. do 2 maja 2001 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności,

VI. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w sprawie sygn. akt IX K 2144/00 z dnia 26 lutego 2004 roku za czyn popełniony w dniu 6 stycznia 1997 roku na karę 300 stawek dziennych grzywny po 30 zł każda stawka;

VII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w sprawie sygn. akt VIII K 2032/03 z dnia 18 stycznia 2005 roku za czyn popełniony w dniu 4 czerwca 2003 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka,

VIII. Sądu Okręgowego w Siedlcach w sprawie sygn. akt II K 61/11 z dnia 17 lutego 2012 r. za czyny:

- popełniony w dniu 30 czerwca 2003 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności i 80 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka,

- popełniony w okresie od początku lipca 2003 roku do 25 lipca 2003 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka,

- w wyroku tym orzeczono kary łączne 2 lat pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka

Skazany w całości odbył karę 3 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu w sprawie II 673/01 z dnia 2 października 2003 roku. Karę tę odbywał m.in. w Z.K. we W. i w A.Ś. w W. B.. Jego zachowanie w powyższych jednostkach penitencjarnych w okresie od 18 stycznia 2007 r. do 21 marca 2009 r. ocenione zostało jako poprawne. J. K. tylko raz został ukarany dyscyplinarnie, dwunastokrotnie został natomiast nagrodzony. W grupie współosadzonych był bezkonfliktowy, wobec przełożonych prezentował właściwą postawę. Uczestniczył w nieformalnych strukturach więziennych, ale nie wykazywał negatywnych zachowań na tym tle. Przez 2 miesiące w ZK W. był zatrudniony w charakterze stolarza, od 10 lipca 2007 r. odbywał karę w systemie półotwartym. Na temat trybu życia prowadzonego przed zatrzymaniem wypowiadał się z umiarkowanym krytycyzmem.

Powyższy, bezsporny w sprawie stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy tj. odpisów wyroków: Sądu Rejonowego w Łowiczu w sprawie II K 673/01 (k.20-25), Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie XVII Ka 234/04 (k.57), Sądu Okręgowego w Siedlcach w sprawie II K 61/11 (k.11-13), Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie AKa 146/12 (k.14), Sądu Rejonowego dla Warszawy P. w sprawie VIII K 2032/03 (k.28) i w sprawie IX K 2144/00 (k.30) oraz Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie IX Ka 1199/04 (k.31), danych o karalności (k.4-5) oraz na podstawie opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w W. B. (k.72-79), oraz dokumentów zawartych w aktach sprawy II K 61/11 S.O w S..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Analiza cytowanych powyżej wyroków prowadzi do jednoznacznego wniosku, że istniały warunki do wydania wyroku łącznego, w ramach którego stosownie do treści przepisów art. 85 kk i art. 86 § 1 kk można było w zakresie kar

pozbawienia wolności połączyć jednostkowe kary tego rodzaju orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego w Łowiczu w sprawie II K 673/01 i Sądu Okręgowego w Siedlcach w sprawie II K 61/11 i orzec jedną karę łączną. W zakresie kar grzywny istniała możliwość połączenia tych kar orzeczonych wyrokami S.R. dla W. P. w sprawach VIII K 2032/03 i IX K 2144/00 oraz S.O. w S. oraz w sprawie II K 61/11.

Po połączeniu kar jednostkowych skazanemu J. K. mogła zostać orzeczona kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze od 3 lat pozbawienia wolności do 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia, nie powinna przy tym (zgodnie z utartym orzecznictwem) przekraczać wymiaru 5 lat, aby nie pogarszać sytuacji prawnej skazanego.

Przy wymiarze **J. K.** tej kary łącznej obok pozytywnej opinii z miejsca wykonania kary miał na uwadze znaczną ilość zachowań przestępczych składających się na przypisane mu przestępstwa ciągle popełnionych przez niego przestępstw w stosunkowo, krótkim czasie, fakt naruszenia tego zbliżonych dóbr prawnych (przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów), oraz brak ścisłego związku czasoprzestrzennego między tymi czynami. Sąd podzielając pogląd, iż zastosowanie dobrodziejstwa wymiaru kary łącznej w rozmiarze najsurowszej z kar jednostkowych jest rozstrzygnięciem skrajnym, za którym muszą przemawiać szczególnie doniosłe okoliczności (por. wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku, Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33), biorąc pod uwagę że w niniejszej sprawie okoliczności takie nie zachodziły orzekł karę łączną na zasadzie częściowej absorpcji.

Taką samą zasadą Sąd kierował się przy orzekaniu kary łącznej grzywny, która mogła zostać wymierzona w wysokości od 300 stawek dziennych do 550 stawek dziennych a zarazem nie powinna przekraczać 500 stawek dziennych, aby nie pogarszać sytuacji prawnej skazanego.

Przy określeniu wysokości stawki dziennej tej kary, Sąd mając na uwadze sytuację materialną skazanego, który nie posiada majątku, prowadzi działalność gospodarczą osiągając dochód około 3000 złotych miesięcznie, jest żonaty, jego żona jest zatrudniona z wynagrodzeniem około 1.000 złotych miesięcznie ma na utrzymaniu 20 letnią córkę, która kontynuuje naukę (k.2430 akt sprawy II K 61/11).

Z tych samych względów Sąd przyjął że uiszczenie kosztów sądowych związanych z wydaniem niniejszego wyroku łącznego byłoby dla skazanego J. K. zbyt uciążliwe, wobec czego, na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił go od obowiązku ich uiszczenia.